

οἰκῶ τῶν Ἀψβούργων», καὶ τὸ ὠραιότατον ἀπόσπασμα «Ἐσθέρ», θὰ περιβάλλωσι τὸ ὄνομα τοῦ Γριλλπάρτσερ δι' ἀθανάτου αἰγλῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς δραματικῆς ποιήσεως. — Ὁ Γριλλπάρτσερ ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 81 ἐτῶν, τῇ 21. ἰανουαρίου 1872 ἐν Βιέννῃ, καὶ ἐκηδεύθη μετὰ ἐκτάκτου πομπῆς καὶ μεγαλοπρεπείας, ὡς οὐδεὶς

ἄλλος ποιητῆς τῆς Γερμανίας, ἐξαίρουμένου ἰσῶς τοῦ Κλόπστοκ. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐξεδόθησαν ἅπαντα τὰ ἔργα του εἰς 10 τόμους ὑπὸ τοῦ Laube ἐν Στουτγάρτῃ τῇ 1872. Ἡ τελευταία ἐκδοσις αὐτῶν (1878—80) περιέχει καὶ πλεῖστα ἀποσπάσματα δραμάτων, ὡς λ. χ. τοῦ Ἀννίβα καὶ Σκιπίωνος» κ. τ. λ.

ΕΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΩΝ ΦΑΚΙΡΩΝ.

Ἰνδὸς πνευματιστής.

Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν Γάλλος περιηγητῆς Λουδοβίκος Ζακολιότος κατέλιπεν ἀξιολόγους τινὰς περιγραφὰς τῶν Ἰνδιῶν, ἐκ τῶν ὁποίων διαφερόντως ἐλκυσε τὴν γενικὴν περιέργειαν τὸ ταξειδιὸν εἰς τὴν χώραν τῶν γοήτων φακίρων. Ἐκ τοῦ ἔργου τούτου τοῦ διαπρεποῦς συγγραφέως καὶ περιηγητοῦ μεταφράζομεν ἐνταῦθα τὰς ἐπομένας σελίδας, περὶ τοῦ πνευματισμοῦ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς.

ΜΕΛΛΟΝ νὰ εὕρω πολλὰ ἄξια μελέτης ἐν τῇ πόλει Βενάρες, διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα, τὸ ἐν τρίτον τοῦ εἰς διάθεσίν μου χρόνου νὰ διατρίψω ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ ταύτῃ πόλει, ἥτις, περισσότερον ἴσως ἢ πᾶσα ἄλλη Ἰνδικὴ πόλις, διετήρησεν ὄψιν τινὰ μεγαλείου καὶ ἀρχαιοπρεπείας, ἣν αἱ μογγολικαὶ καὶ εὐρωπαϊκαὶ ἐπιδρομαὶ οὐδαμῶς ἴσχυσαν νὰ ἐξαλείψωσιν ἀπ' αὐτῆς. Ἡ διαμονή μου αὕτη ἦτο μακροτέρα ἢ ὥστε νὰ κατοικῶ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ ἐνοικιάσω μίαν οἰκίαν καὶ νὰ ἐγκατασταθῶ ἐν αὐτῇ. Ἐν ὅλῃ τῇ ἐσχάτῃ Ἀνατολῇ εἰς ἐκ τῶν πρώτων ὄρων τοῦ βίου εἶναι νὰ ἔχη τις ἰδίαν κατοικίαν.

Ὁ ἐν Βενάρες διατρίβων τότε πρίγκηψ, ὁ Πεῖχβά, τὸν ὁποῖον εἶχα γνωρίσῃ παρὰ τῷ Ῥαγιά τοῦ Χανδερναγάρ, μαθὼν τὴν ἀφίξίν μου, μοὶ προσέφερε πρὸς κατοικίαν ἱκανὰ δωμάτια ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἑπταπόρφῳ παλατίῳ του, τῷ ἰδρυμένῳ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γάγγου, δεξιᾷ τοῦ περιφήμου τζαμίου τοῦ Ὁρέγγ Ζέβ.

Συνηθέστατον φαινόμενον εἶνε ὅτι οἱ πρίγκηπες καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς Ἰνδίας οἱ καλούμενοι rajahs, καίπερ κατοικοῦντες λίαν μεμακρυσμένας ἐκ τῆς Βενάρες χώρας, οἰκοδομοῦσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκίας, αἵτινες χρησιμεύουσιν αὐτοῖς ὡς ἀναχωρητήρια κατὰ τὰς ἰδιωτικὰς ἐορτάς, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀποσύρονται κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ βίου των, ὅτε, κεκμηκότες καὶ βεβαρημένοι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ἐπιθυμοῦσι νὰ περατώσωσι τὰς ἡμέρας των κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μανού, ἐν αὐστηρᾷ θρησκευτικῇ ἀσκήσει.

Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς τῶν Ἰνδιῶν δοξασίας, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τελευτῶσι τὸν βίον ἐν τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ πόλει μένουσιν ἀπηλλαγμένοι τῶν ἀλληλοδιαδόχων μεταμορφώσεων (τῆς μετεμψυχώσεως), ἡ δὲ ψυχὴ των ἀμέσως καὶ ἀπ' εὐθείας ἀνίσταμένη πρὸς τὰς μονὰς τοῦ Βράχμα ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῆς μεγάλῃς ψυχῆς.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀφικνοῦνται ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Ἰνδίας πολυάριθμοι προσκυνηταὶ εἰς Βενάρες, ἐρχόμενοι ὅπως τελέσωσιν, εἴτε δι' ἰδικόν των λογαριασμόν, εἴτε διὰ λογαριασμόν τῶν πλουσίων ὑπὸ τῶν ὁποίων πληρώνονται, θρησκευτικὰς ἀσκήσεις παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ὕδατα οὐδαμῶς ἀλλάχου εἶναι τόσον ἡγιασμένα ὅσον ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει.

Ὑπάρχουσι καὶ προσκυνηταί, οἵτινες ἔρχονται εἰς Βενάρες κομίζοντες ἐντὸς μικρῶν σάκκων τὰ ἐκ τῆς πυρᾶς συλλεχθέντα ὅσα ἡγεμόνος ἢ ἄλλου τινὸς πλουσίου, πληρώνοντος τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου, μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως τὰ ῥίψωσιν εἰς τὸν ποταμόν.

Ἡ μεγίστη καὶ τελευταία εὐχὴ τοῦ Ἰνδοῦ εἶνε νὰ ἀποθάνῃ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γάγγου ἢ τοῦλάχιστον νὰ μετακομισθῶσιν ἐκεῖ τὰ λείψανά του.

Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην δοξασίαν ὀφείλω τὸ εὐτύχημα ὅτι εἶδον κατὰ τὴν ἐν Βενάρες διαμονήν μου τὸν παραδοξότατον ἴσως φακίρην ἐξ ὅσων ἐγνώρισά ποτε ἐν Ἰνδίας. Οὗτος ἤρχετο ἐκ τοῦ Τριβαντεράμ, παρὰ τῷ ἀκρωτηρίῳ Κομορίν, τοῦ μεσημβρινοῦ ἄκρου τοῦ Ἰνδοστάν, κομίζων τὰ λείψανα ἐνὸς πλουσίου Μαλαβάρ ἐκ τῆς φυλῆς τῶν ἐμπόρων. Ὁ πρίγκηψ, ὅστις εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ ξενίξῃ ἐν τοῖς παραρτήμασι τοῦ παλατίου του τοὺς ἐκ τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν προσερχομένους προσκυνητάς, παρέσχε καὶ εἰς τὸν φακίρην τοῦτον κατοικίαν τινὰ παρὰ τὰς ὄχθας αὐτὰς τοῦ ποταμοῦ, ἐνθα ὤφειλε νὰ ἐκτελῇ τοὺς θρησκευτικοὺς καθαρμούς καθ' ἐκάστην πρωίαν καὶ καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἐπὶ εἰκόσι καὶ μίαν ἡμέρας, πρὸς τιμὴν τοῦ τεθνεώτος. Εἶχε φθάσει πρὸ δέκα πέντε περίπου ἡμερῶν, ὅτε ἐγὼ ἔμαθον τὴν ἀφίξίν του εἰς Βενάρες. Ὀνομάζετο δὲ Κοβινδασαμύ.

Ἀφοῦ ἐβεβαιώθην περὶ τῆς προθυμίας του, τὸν προσεκάλεσα εἰς τὴν κατοικίαν μου, ἡμέραν τινὰ περὶ τὴν μεσημβρίαν, καθ' ἣν ὥραν οἱ κάτοικοι τοῦ παλατίου ἀνεπαύοντο μετὰ τὸ γεῦμα, ὅπως ἀποφύγῃ τὸν ὑπερβολικὸν καύσωνα.

Τὸ δωμάτιον, ἐνθα τὸν ὑπεδέχθην, συνεκοινῶναι μὲ μίαν ἐξωτερικὴν τερράτσαν, τετραμμένην πρὸς τὸν Γάγγην, καὶ προφυλαττομένην ἀπὸ τῆς θέρμης τοῦ ἡλίου διὰ πλεκτοῦ σκιαδεῖου, τεταμένου ἀνωθεν ἐν σχήματι οὐρανίσκου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς τερράτσας ὑπῆρχε πίδαξ, τοῦ ὁποίου τὸ ὕδωρ κατέπιπτε πάλιν ἐν εἵδει λεπτῆς βροχῆς ἐντὸς μαρμαρίνης λεκάνης, καὶ διέχεεν εἰς τὰ πέριξ δροσερότητα ἀληθῶς ἀναψυκτικὴν.

Ἠρώτησα τὸν φακίρην ἂν ἐπεθύμει νὰ λάβῃ θέσιν ὅπου δῆποτε, ἡ ἂν ἐπροτίμα νὰ τοποθετηθῇ εἰς ὀρισμένον μέρος κατ' ἀρέσκειάν του.

«Ὅπου θέλεις ἐσύ», μοὶ ἀπεκρίθη.

Τὸν παρεκάλεσα νὰ ἐξέλθῃ μαζὶ μου εἰς τὴν τερράτσαν, ἥτις ζωηρότερον φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ μὴ κατελιγμένη ὑπὸ ἐπίπλων ἐπέτρεπεν εἰς ἐμὲ εὐκολωτέραν ἐξέλεγχξιν τῶν θαυμάτων του.

«Ἡμπορᾷ τὸν ἠρώτησα, ὅτε ἐκάθισε διπλοπρόδι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τερράτσας, «νὰ σοῦ κάμω μίαν ἐρώτησιν:»

— «Λέγε!»

— «Ξεύρεις, ἂν καμμία δύναμις ἀναπτύσσεται ἐν-
τός σου, ὅταν ἐκτελῇς αὐτὰ τὰ θαύματα; Ἡσθάνθης
ποτέ καμμίαν μεταβολὴν νὰ γίνεταί εἰς τὸν ἐγκέφαλόν
σου ἢ εἰς τοὺς μυῶνάς σου;»

— «Δὲν εἶνε φυσικὴ δύναμις αὐτὴ τοῦ ἐνεργεῖ.
Εγὼ δὲν εἶμαι ἄλλο παρὰ τὸ ὄργανόν της.»

— «Μήπως ἤκουσες ποτέ τί εἶνε μαγνητισμός;»

— «Ὅχι.»

— «Δὲν παράγεις λοιπὸν φαινόμενα τῆς βουλῆ-
σεως;»

— «Ἐγὼ ἀνακαλῶ ἀπὸ τὸν ἄδην τὰς ψυχὰς τῶν
προγόνων, καὶ αὐταὶ φανερώνουν τὴν δύναμίν των.»

Δὲν εὐρισκόμην ἐνώπιον ἀπλοῦ γόητος, ἀλλ' ἐνώ-
πιον πνευματεμφόρου ἀνδρός, ἐνώπιον πνευματιστοῦ
Ἰνδοῦ, ἂν πρέπη νὰ τὸν ὀνομάσω μὲ τὸ ἀληθές του
ὄνομα.

Ἡρώτησα πλείστους φακίρας περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητή-
ματος, καὶ παρὰ πάντων ἔλαβον τὴν αὐτὴν περίπου
ἀπόκρισιν. Δὲν ἐγγυᾶμαι περὶ τῆς καλῆς των πίστεως,
ἀλλὰ πάντες ἰσχυρίζοντο ὅτι εἶναι ἀπλᾶ ἐργαλεῖα ὑπερ-
φυσικῆς δυνάμεως, ἀπλοὶ μεσῖται μεταξὺ τοῦ κόσμου
τούτου καὶ τῶν ἀοράτων πνευμάτων.

Ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθην ἅπαζ ἔτι περὶ τῆς πίστεως καὶ
τῶν παρομαρτουσῶν αὐτῇ μεταφυσικῶν ἀπατῶν τοῦ φα-
κίρου, δὲν ἐπέμεινα πλέον εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου ἀλλ'
ἀφῆκα τὸν Κοβινδασσαμὺ νὰ ἀρχίσῃ τὴν σειρὰν τῶν
φαινομένων του εἴτε τῶν ταχυδακτυλουργημάτων
του, ὅπως θέλετε νὰ ἐκλάβετε τὰ θαύματά του.

Ὁ φακίρης ἦτο ἤδη τοποθετημένος, ἔχων τὰς χεῖρας
τεταμένας πρὸς τὴν διεύθυνσιν ὑπερμεγέθους τινὸς ὠρι-
χαλκίνου ἀγγείου, πεπληρωμένου ὕδατος.

Δὲν παρήλθον ἀκόμῃ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας, ὅτε
τὸ ἀγγεῖον ἤρχισεν ἤδη νὰ ταλαντεύηται ἐπὶ τῆς βά-
σεώς του, καὶ νὰ πλησιάζῃ ἀνεπαισθήτως καὶ ἀταράχως
πρὸς τὸν μάγον. Καθ' ὅσον δὲ ἡ ἀπόστασις ἐσμικρύν-
ετο, ἠκούοντο ὁλονὲν εὐκρινέστερον ἤχοι μεταλλικοί,
οὓς ἐξέπεμπε τὸ ἀγγεῖον ἀπαράλλακτα ὡς ἂν εἰ ἐκρού-
ετο διὰ χαλυβδίνου ραβδίου. Μετὰ μίαν δὲ στιγμὴν οἱ
ἤχοι οὗτοι ἐγένιναν τόσον συχνοὶ καὶ ταχεῖς, ὥστε ἠκού-
οντο ὡς χάλαζα καταπίπτουσα ἐπὶ στέγης ἐκ ψευδαρ-
γύρου (πάφυλα).

Παρακάλεσα τὸν φακίρην νὰ διευδύνῃ τὰς κινήσεις
τοῦ ἀγγείου κατὰ τὴν ἰδικὴν μου θέλησιν. Ὁ γόης
ἀμέσως συνεμορφώθη πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν μου, καὶ τὸ
ἀγγεῖον ἐπροχώρει καὶ ὠπισθοχώρει καὶ ἔμενεν ἀκίνη-
τον, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκάστοτε ὑπ' ἐμοῦ διδομένην
διατάγην. Οἱ ἤχοι, κατὰ διατάγην μου, ὅτε μὲν μετε-
τρέποντο εἰς συνεχεῖς καὶ μὴ διακοπτομένας βροντάς,
ὅτε δέ, τούναντίον, διεδέχοντο ἀλλήλους μετὰ τῆς βρα-
δύτητος καὶ κανονικότητος ὠρολογίου σημαίνοντος τὰς
ᾠρας.

Ἐξέφρασα τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως οἱ ἤχοι διαδέχωνται
ἀλλήλους κατὰ διαστήματα δέκα δευτερολέπτων ἀκρι-
βῶς, καὶ ἤρχισα νὰ παρατηρῶ ἐπὶ τοῦ χρονομέτρου μου
τὸν δείκτην τῶν δευτερολέπτων:

Δέκα κτύποι ξηροὶ καὶ εὐηχότατοι ἠκούσθησαν κα-
νονικῶς ἐντὸς ἑκατὸν δευτερολέπτων.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ μου εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς τραπέζης ἓν
ἐκ τῶν μελικῶν ἐκείνων κιβώτιων, τὰ ὅποια χορδίζο-

μενα ὡς ὠρολόγια παίζουν ὠρισμένα μουσικὰ τεμάχια
ὥσει αὐτομάτως. Ὁ ὑπηρέτης μου ἔφερεν αὐτὸ κατὰ
διατάγην μου ἔξω εἰς τὴν τερράτσαν, καὶ παρεκάλεσα
τὸν φακίρην ὅπως οἱ ἐκ τοῦ ὠριχαλκίνου ἀγγείου ἐκ-
πεμπόμενοι ἤχοι διαδέχωνται ἀλλήλους κατὰ τοιοῦτον
τρόπον ὥστε νὰ συνοδεύωσι τὸ μουσικὸν τεμάχιον, ὅπερ
ἔμελλε νὰ παίξῃ τὸ κιβώτιον. Ἐχόρδισα ἀμέσως τὸ
ὄργανον τοῦτο καὶ ἐπίεσα τὸ ἐλατήριον τοῦ μηχανισ-
μοῦ χωρὶς νὰ ἤξεύρω ποία μελωδία ἔμελλε νὰ παιχθῇ.
Εὐθὺς ἤρχισαν ὡς ἀληθῆς στρόβιλος οἱ ζωηροὶ καὶ τα-
χεῖς ἤχοι τοῦ βάλσερ τοῦ Robin des Bois.

Ἐνέτεινα τὰ ὦτα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀγγείου. Κτυ-
πήματα ταχέα ξηρὰ καὶ εὐηχα συνώδευον ἐν ρυθμῷ τὴν
μελωδίαν μετὰ θαυμαστῆς κανονικότητος, ὡς ἂν εἰ τὸ
ἀγγεῖον ἐκρούετο ὑπὸ τῆς ράβδου τοῦ διευδύνοντος τὴν
ὀρχήστραν ἀρχιμουσικοῦ. Μόλις ἡ μελωδία ἐτελείωσε,
ἐπίεσα ἀμέσως τὸ ἐλατήριον ἐκ νέου καὶ τὸ κιβώτιον
ἤρχισε νὰ παίξῃ τὸ ἐμβατήριον τοῦ Προφήτου. Συγ-
χρόνως δὲ, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης διακοπῆς, τὰ κτυπήματα
τοῦ ἀγγείου ἤρχισαν νὰ τονίζωσι μετὰ τῆς αὐτῆς κανο-
νικότητος τὸν ρυθμὸν τοῦ νέου τεμαχίου.

Καὶ πάντα ταῦτα ἐγίνοντο ἄνευ συσκευῶν, ἄνευ
ἐπισημότητος, ἄνευ μυστηρίων, ἐπὶ μᾶς τερράτσας
ὀλίγων τετραγωνικῶν μέτρων, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐκ μέ-
ρους μου ἐπίβλεψιν καὶ ἐξέλεγχιν παντὸς ἐνδεχομένου
ταχυδακτυλουργικοῦ μηχανήματος. Τὸ ἀγγεῖον, ὅπερ
οὕτω ἐτίθετο εἰς κίνησιν, εἶχε τόσον μέγεθος καὶ βά-
ρος ὥστε μόλις ἠδύνατο, κενόν, νὰ μετακινηθῇ ὑπὸ
δύο ἀνθρώπων. Εὐρέως ἀνοιγόμενον ὡς κάλυξ, καὶ
τοποθετημένον οὕτως ὥστε νὰ ὑποδέχεται τὴν βροχὴν
τοῦ πίδακος, ἐχρησίμευεν εἰς τοὺς πρώϊνους καθαρμούς,
οἵτινες ἐν Ἰνδία εἶναι ἀληθινὰ λουτρά.

Ποία ἦτο ἡ δύναμις ἣτις ἐκίνει καὶ διηύδυνε τὸν
ὄγκον τούτων;

Ἐπανέλαβον ἐκ νέου τὰ διάφορα ταῦτα πειράματα
καὶ ἀναπαρήχθησαν κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ μετὰ τῆς
αὐτῆς κανονικότητος.

Ὁ φακίρης, ὅστις οὔτε τὴν θέσιν του εἶχε καταλί-
πη καθ' ὅλον τὸ διάστημα οὔτε τὴν στάσιν του μετα-
βάλλῃ, ἐσηκώθη τότε καὶ ἐστήριξε τὰ ἄκρα τῶν δακτύ-
λων του ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ ἀγγείου. Μετ' ὀλίγας
στιγμῆς τὸ ἀγγεῖον ἤρχισε νὰ ταλαντεύηται ἐν ρυθμῷ,
ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, αὐξάνον βαθμιαίως τὴν
ταχύτητα, χωρὶς ἡ βάσις του, ἣτις μετετοπίζετο ἀλληλο-
διαδόχως, νὰ παράγῃ οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον κρότον ἐπὶ
τοῦ πλακοστρώτου ἐδάφους.

Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μὲ ἐξέπληξεν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο
εἶνε ὅτι τὸ ὕδωρ ἐφαίνετο παντελῶς ἀκίνητον ἐν τῷ
ἀγγεῖῳ, ὡς ἂν εἰ ὑπὸ ἰσχυροτάτης πιέσεως ἐμποδίζετο
νὰ ἀναλαμβάνῃ τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος, τὸ ὅποιον
ἔχανε καθ' ἐκάστην κίνησιν τοῦ δοχείου.

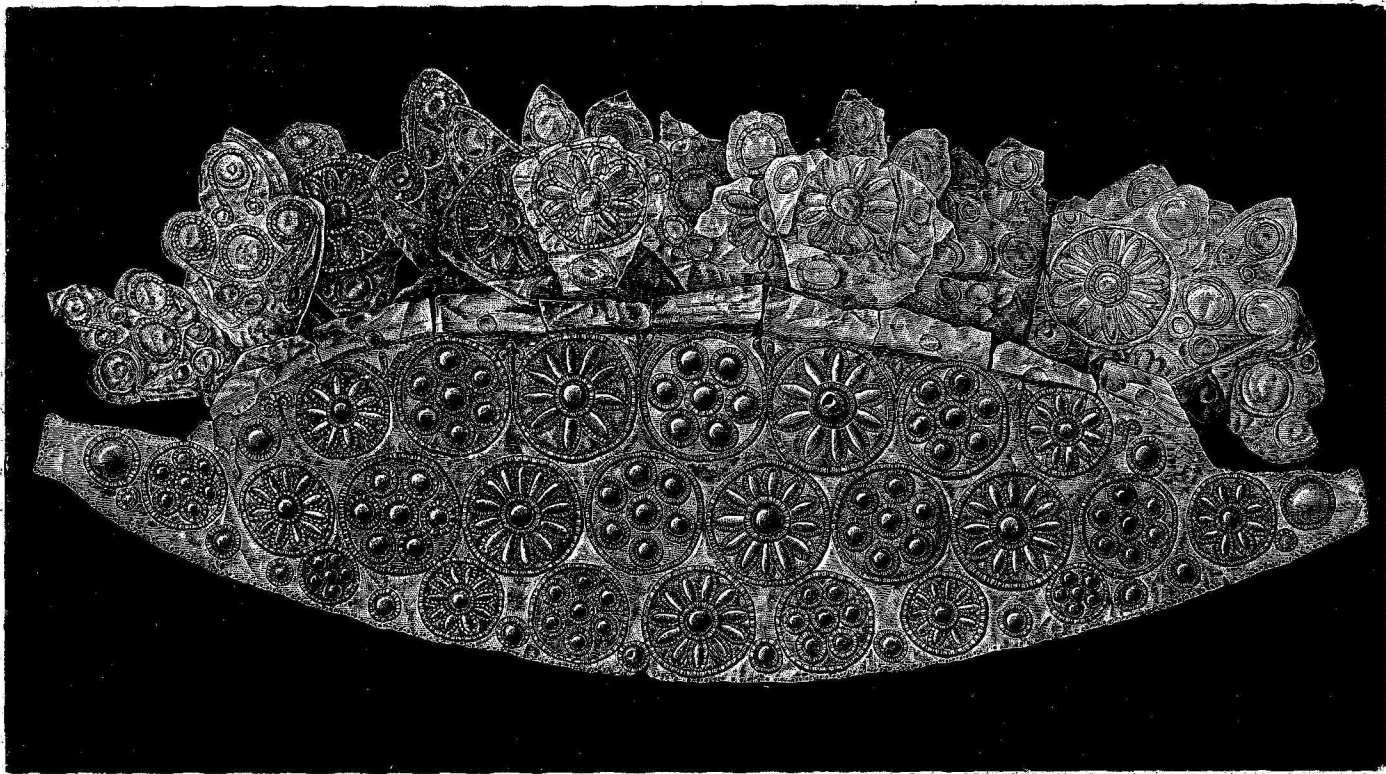
Τρεῖς φορές, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν κανονι-
κῶν του ταλαντεύσεων, τὸ ἀγγεῖον ὑψώθη ὀλόκληρον
εἰς ὕψος ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ δακτύλων ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, καὶ
ὁσάκις πάλιν κατέπιπεν ἐπὶ τῆς πλακὸς τοῦ δαπέδου,
οὐδένα κτύπον ἢ θόρυβον παρήγε.

Εὐρισκόμην ἤδη ἀπὸ πολλῶν ὥρῶν καταγοητευ-
μένος, θαυμάζων τὴν ἀκατανόητον δύναμιν τοῦ φακίρου,
παρατηρῶν μετ' ἄκρας προσοχῆς τὸ θαυματουργημά του,
λαμβάνων σημειώσεις, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἐπαναλαμ-

βάνη· ἕκαστον φαινόμενον μὲ διαφόρους παραλλαγὰς κατ' ἀρέσκειάν μου, ὅτε ὁ ἥλιος, ὅστις ἤρχισε νὰ κλίνη πρὸς τὸν ὀρίζοντα, μᾶς ὑπέμνησεν ὅτι ἦτο καιρὸς, δι' ἐμὲ μὲν ν' ἀρχίσω τὰς ἐκδρομάς μου διὰ μέσου τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Κασύ, ἣτις ὑπῆρξεν ἡ ἐστία τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς ἰσχύος τῶν Βραχμάνων, ὅτε μετὰ τὸν ἀγῶνά των πρὸς τοὺς ραγιαῖς ἀπώλεσαν τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν των. Διὰ δὲ τὸν φακίρην ἦτο καιρὸς, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Σίβα ὅπως προπαρασκευασθῇ διὰ τῶν νενομισμένων προσευχῶν εἰς τοὺς καθαρμούς, οὗς ᾤφειλε νὰ ἐκτελῇ καθ' ἑκάστην ἐσπέραν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ἁγίου ποταμοῦ.

Οἱ Ἴνδοι φακίραι εἶναι ἀναμφισβητήτως οἱ ἱκανώτατοι γόητες, μαγνητισταὶ καὶ ταχυδακτυλουργοὶ τοῦ κόσμου. Ὅφειλα δὲ νὰ ὁμολογήσω ὅτι, καίπερ μὴδ' αὖς ἀποδεχόμενος ὡς ὀρθὴν τὴν πεποίθησίν των περὶ τῆς ἐπεμβάσεως ἀοράτων πνευμάτων εἰς τὰ φαινόμενα τοῦ κόσμου τούτου, οὐδεμίαν δυσκολίαν ἔχω νὰ παραδεχθῶ ἐνυπάρχουσαν εἰς αὐτοὺς ἐκτάκτως μεγάλην μαγνητικὴν δύναμιν, ἐξικνουμένην εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἐντάσεως ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπιδρῷ καὶ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ἀντικειμένων.»

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

ΧΡΥΣΟΥΝ ΣΤΕΜΜΑ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΚΟΣΜΟΥ.

(Τέλος.)

Θὰ ἦτο ὅμως μεγάλη πλάνη, ἂν ἐφантаζόμεθα τὸν πληροῦντὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς γῆς πύρινον ὠκεανὸν σαλευόμενον καὶ κυμαινόμενον ὡς αἱ θάλασσαι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς· τοῦναντίον πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν αὐτὸν διατελοῦντα ἐν ὅλῳ διαφόρῳ καταστάσει, διότι αἱ ὕλαι ἐκεῖ κάτω εὐρίσκονται ὄχι μόνον εἰς ἐκτάκτως ὑψηλὴν θερμοκρασίαν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἐκτάκτως μεγάλῃ πιέσει, ὅλον ἐν αὐξανομένην ἀναλόγως πρὸς τὸ βάθος. Ἐγένοντο μάλιστα καὶ ὑπολογισμοὶ τῆς πίεσεως ταύτης, ἣτις ἐξασκεῖται εἰς τὰ ἀνεξερευνήτα βάθη τῆς γῆς, καὶ εὐρέθησαν ἀριθμοὶ ἀκατανοήτως μεγάλοι. Λαμβάνοντες ὡς μετρικὴν μονάδα τὴν πίεσιν, ἣν ἡ ἀτμόσφαιρα ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, εὐρίσκουσιν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιστήμονες ὅτι ἡ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς γῆς πίεσις ἰσοδυναμεῖ πρὸς δύο ἑκατομμύρια, κατ' ἄλλους δὲ μάλιστα ὑπολογισμοὺς, πρὸς πέντε ἑκατομμύρια τοιούτων ἀτμοσφαιρικῶν πιέσεων. Διότι ὑπελογίσθη μεθ' ἱκανῆς ἀκριβείας ὅτι εἰς βάθος 64,000

μέτρων (περισσότερον τῶν 8½ μιλίων), ἦτοι ἐνὸς ἑκατοστοῦ τῆς ἀκτίνος τῆς γῆς, ἐπικρατεῖ πίεσις 400 στατήρων (ἑκατολλίτρων) ἐπὶ ἐκάστου τετραγωνικοῦ ἑκατοστομέτρου. Ἀλλ' ὑπὸ τοιαύτην ἀκατανοήτως μεγάλῃ πιέσει εἶνε παντελῶς ἀδύνατος πᾶσα ροὴ καὶ πᾶσα κίνησις τῶν πυριπλεγῶν καὶ τετηγμένων ὀγκῶν. Πιθανώτερον εἶνε ὅτι αἱ ὕλαι ἐκεῖνα διατελοῦσιν συμπιεσμένα καὶ ἀκίνητοι ὡς πυκνὸς χυλός, ἢ μεταβαίνουν διὰ τῆς ὑπερφυοῦς θερμοτήτος εἰς κατάστασιν υπερθερμῶν ἀερίων, ἐν ἣ διατελοῦσι καὶ ὑπὸ τὴν μεγίστην πίεσιν. Ἀλλ' εἴτε ὡς παχὺν χυλὸν συμπιεζόμενον εἴτε, εἰς μεγαλήτερα βάθη, ὡς ἐν καταστάσει υπερθερμῶν ἀερίων φαντασθῶμεν διατελούσας τὰς μάζας τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς γῆς, ἐξ ἀπαντος ὅμως ὑπὸ τὴν φοβερὰν ἐκείνην πίεσιν ἀποκλείεται πᾶσα ἀνακύκησις, κύμανσις, ροή, τῆς ρευστῆς ὕλης. Τὸ πολὺ πολὺ δύναμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς δυνατόν, ὅτι τὰ βραδέως καὶ βαθμιαίως ἐν διαστήματι ἀναριθμήτων αἰώνων ψυ-